34

PHARAONIS,

INFAVSTVS AMOR.

MELODRAMMA

A. P. F.

Muſicis animatum Modulis

A DOMINICO ZAZARA

Seminarij Romani Phonaſco.

ROMÆ,

Ex Typographia Ioſephi Vannaccij,

MDC. XCIII.

SVPERIORVM LICENTIA.

INTERLOCVTORES.

ABRAM.
SARAI.
LOTH.
PHARAO.
AVLICVS.
CHORVS.

Argomento della Prima Parte.

REgnando la Fame nelle Parti, oue trouauaſi Abramo, ſi ritira egli in Egitto, doue temendo à ſe qualche male per la bellezza di Sarai ſua Moglie, le impone il paleſarſegli ſemplicemente Sorella. Rapita eſſa da Faraone, vbbidiſce ad Abramo con non iſcoprirſegli Moglie. Faraone ne aſpira alle Nozze, & in di lei grazia promette molto bene ad Abramo, e Compagni.

Della Seconda Parte.

PReparando Faraone le ſue Nozze con Sarai, vien funeſtato da molte diſgratie; non ſapendo la cagione, per cui Iddio lo flagelli. Sarai vedendo le diſauenture del Rè, non sà più indurſi à tacere con tanto di lui danno. Riſolue con Abramo di paleſare al Rè il ſuo ſtato Maritale; il che appena inteſo da Faraone, la rimette in libertà, dolendoſi con Abramo del ſuo ſilenzio.

PARS

Cho. ITe procùl, ò timores
Reuiuiſcit noſtra ſpes.
Abr. Fidæ gentes, gaudete.
Si ſedibus paternis
Fame pulſæ fuiſtis,
En fertilis Aegyptus hìc æternis
Luxuriat ariſtis.
Tu Sarai, tu Loth, curſibus lætam
Nunc præfigite metam.
Benignus hìc nobis arridet Deus.
Lot. Tibi ſemper parebo:
Frater æquè tu es, ac Princeps meus.
Sar. Abram, voluntas tua
Sarai voluntas eſt. Subditæ viris
Iurè viuunt vxores.
Vxor ſum ego, meus vir tu es.
Cho. Ite procul &c.
Sar. Ecce nobis Aegyptus fæcunda
Hìc arridet gratiſſima ſedes.
Flauæ circum curuantur ariſtæ,
Atque Nili dum murmurat vnda,
Siſte, ſiſte
Siſte, clamat, viator, hìc pedes.
Ecce &c.
Larga meſſe vbique prædiues
Ecce lætus exultat arator.
Terræ ſinus frumento ſunt pleni,
Et Aegypti ditiſſimi ciues,
Veni, veni
Veni, clamant, à longe Viator.
Larga &c.
Lot. At, ne tanta fortuna

Mens euadat ſuperba.
Forsàn latebit hìc anguis in herba.
Sæpè nauitas illudit
Maris placida maieſtas.
Dormientibus ventis, & vndis
Vix in altum carina vocatur:
Cùm repentè ſuſcitatur
E' viſceribus profundis
Horridiſſima tempeſtas.
Sæpè &c.

Sar. Ecquis in tanto gaudio nunc effudit
Voces adeò funeſtas?

Lot. Sæpè nauitas illudit
Maris placida maieſtas.
Naues allicit ore ridenti,
Pacem alit in ſinu tranquillo.
Sed repente ſuper illo
Si veloces ſpirant venti,
Vndas ſuſcitant infeſtas.
Sæpè &c.

Sar. Confide, Loth, confide.
Sortis rigor aduerſæ
Hìc forſitàn ceſſabit.

Abr. Noſtræ genti diſperſæ
Aegyptum dedit Deus. Ipſe ſeruabit.
Deo fretus ſemper ſpero
Inter nimbos, & procellas
Hic ſerenas dabit ſtellas
Et in pęnis lętus ero.
At quæ noua timoris
Me cauſa nunc affligit?
Ah' in vultum Vxoris
Nimis aulicus iſte oculos figit.

Aul. Quid eſt hoc, quod videtis luces meæ?

Vultus

Vultus quem hìc aſpicio,
Non eſt vultus mulieris, ſed Deæ:
In genis tam formoſis
Pulcherrimus eſt flos.
Tàm lucidæ pupillæ
Sunt placidæ fauillæ,
Quæ citò perdent nos.
In genis.

Abr. Me miſerum! iam cor ſibi funeſtum
Nunc prædicit euentum.

Aul. Ecquid lentus hic moror?
Tam formoſæ mulieris aduentum
Regi ſignificabo. Tanta forma
Rege tantùm eſt digna.

Abr. Infælix! quid audiui? Eritne mihi
Sors hìc forsàn maligna?

Lot. Quid, ò Frater, ſuſpiras?

Sar. Sponſe, pectoris tui
Quò fugit nunc inuicta fortitudo?

Abr. Intrepidus iam fui,
Sed nunc timidum facit.
Nimia tui vultus pulchritudo.

Sar. Mea te firmet fides.

Abr. Ah! Sarai, te non vides.
Pharaonis iam cerno Miniſtros
In te manum armare rapacem.
Et per caſus tam mihi ſiniſtros
Dabo cordi quietem, & pacem?
Si vicinam iam cerno procellam,
Si ventorum iam tonant furores
Vnde mentis tumultus expellam?
Quis in corde ſedabit timores?

Lot. Abram, ſic tuæ mentis euaneſcit
Vigor ille ſublimis?

Abr. Sarai eſt pulchra nimis.
Ah, ſarai, ne, quæſo,
Nunc te dicas vxorem;
Sed, vt ſecurus viuam,
Fratrem me voca, voca te ſororem;

Sar. Fratris quidem eſt nomen ſuaue
Nobis verò non vtile nomen.
Parebo, ſed caue
Ne forma ſororis
Dilectum vxoris
Nunc auferat omen.
Fratris &c.

Abr. Hoc eſt tibi dicendum,
Vt malum nimis graue
Vel eludam, vel domem.

Sar. Fratris quidem eſt nomen ſuaue
Nobit vero non vtile nomen,
Parebo ſed caue
Ne . . . . .
Quid tamen aſpicio? Quanta turba
Huc e tecto regali nunc accurrit?

Abr. Heu! quis mihi ſuccurrit?
Vxor dilecta citò
Ad benè te gerendum linguam para.

Sa. Lo. Ab. Eſt miſeris fortuna vbique amara.

Lot. Oh verè nimis duras
Conditiones mortalium!
Ab vno hoſte declinare curas.
Et incurris in alium.
In portu nauem frangere
Infida gaudet ſpes.
Sub vnda ſirtes celat
Sub herbis angues velat
Et Carmen dum vis paugere

Fle-

Flere coactus es.
In portu &c.
Aul. Siſte pedem, formoſa. Tuæ ſortis
Velox arripe crinem. Te requirit
Nunc Aegypti Monarca.
Sar. Me Aegypti Monarca!
Ad quid?
Aul. Iam tui vultus
Eſt accenſus à fama
Sar. Rege dignus non eſt vultus incultus,
Aul. Vt benè tibi ſit, amantem ama.
Sar. Sed de Abram germano,
Sed de Loth conſenguineo,
Sed de tot, quos hic vides,
Meæ ſortis conſortibus quid erit?
Aul. Mea te firmet fides.
Ipſi quoque fruentur
Tua ſorte fælici.
Erunt in gratiam tui Regis amici.
Noſtri nunc Domina
Tu Regis es
Abſterge fletus,
Et pelle metus
Es tuæ gentis tu ſola ſpes.
Noſtri &c.
Sar. Hoc tantùm ſupplex rogo, vt hic ſecuræ
Et Fratris ſint, & amicorum res.
Aul. Noſtri nunc Domina
Tu Regis es
Hic viues læta,
Si tu es meta
Quò Pharaonis nunc tendit pes.
Noſtri &c.
Sar. Abram, quid erit mihi?

Non me Sponſam dicendo ;
Pharaonis accendo ,
Magis flammam laſciuam ,
Abr. Sile , ſi vis vt viuam
Sar. Ad planctus iam me præparo
Iam noua fugit quies
Iam labris hæret vox .
A te me ipſam ſeparo ,
Et , quæ ſurgebat , dies
Erit infauſta nox .
Ad planctus &c.
Phar. Mulier ſuſpirata nondum venis ?
Pulchritudinis tuæ
Iam accenſus à fama
Te præcordijs expecto amore plenis .
Mulier ſuſpirata nondum venis ?
Per te totus iam ſuccendor ,
Chare ſplendor ,
Et inflammor ſola ſpe .
Si conſumor , dum te ſpero ,
Qualis ero
Chare vultus coram te ?
Per te &c.
Sed vicinam iam video .
Proh ſtupor ! in hoc vultu
Pulchritudinis eminet faſtigium .
Quis genis color ? quis oculis decor ?
Eſt amoris prodigium
Si hunc ſolem aſpicens non obcæcor .
Aul. Rex , ante pedes tuos
Ecce ſiſtitur præda .
Phar. Si in vultu tam digno
Iam cordis mei ſeruitutem lego .
Ipſa prædatrix eſt , præda ſum ego .

Sar.

Sar. Inuictiſſime Rex, vilis ancillæ,
Ne obſequium deſpicias;
Sed me, ſed Fratrem meum hac in aula
Nunc benignè reficias.
Hoc ſupplex rogo Mulier peregrina.
Phar. Surge: tu nunc Aegypti eris Regina.
Tanti vultus à ſplendore
Præ amore cor liqueſcit.
Hæ pupillæ
Sunt fauillæ
Vndè flamma citò creſcit.
Ab hac luce, qua ſuccendor r
Quantus ſplendor hìc reſultat?
Me affligit,
Me transfigit
Et in pœnis cor exultat.
Gaude, Mulier formoſa. Tibi, & tuis
Eſt Aegyptus amica.
Erit nunc tuus Frater Frater meus.
Abr. Adſit, ò Rex, tibi benignus Deus.
Sar. Nos benignitas tua,
O Rex, tibi deuincit
(Abram, vt tibi obediam, ita loquor.)
Phar. Sed pulchritudo tua Regem vincit.
Abr. Loth, quid tibi videtur?
Loth. Te propitius nnnc Deus comitetur.
Phar. Nunc cordis amantis
Solamen tu es.
Sar. Tu pœnis in tantis
Leuamen, & ſpes.
Sar. *Phar.*) *à 2.* Hoc mihi cordis / vultus tui præbent fauores / fulgores
à 2. Pœnæ dulces vt ſint, chari dolores.
Phra. Eia gentes gaudete. Meæ Sponſæ

Aula

Aula iam plaudat tota.
Mea nunc metam tetigere vota!
Plaudat Nilus, & iucundas
Circa ripas tollat vndas.
Nunc arridet læta ſors.
Si tot votis iam petita
Mea datur mihi vita,
Fuge procul, fuge mors.
Plaudat &c.

Aul. Pallidus ergo dolor
Sit vndique proſcriptus.

Chorus. Tota cum Rege ſuo gaudet Aegyptus.

Finis primæ Partis.

PARS SECVNDA.

Phar. ME miſerum! quid video?
Quem nunc peccando irritaui Deum?
Tot ne vndique malis tam repente
Et me, & Regnum meum
Laceratum deploro,
Dum in te, pulchra Sarai, quam adoro,
Bona cuncta poſſideo?
Me miſerum! quid video?
Fortunæ dum crinem
Tenere putamus,
Tunc gaudio ſpectamus
Inſiſtere finem.
Spes illico ruit.
Sub Sole quidquid eſt, vt vnda, fluit.

Aul. Procùl, ò Rex, procùl ab ore tuo
Omnem pelle querelam.
Sarai in vultu ſuo.
Aegritudinis tuæ gerit medelam.

In

In corde regali
Aeterna ſit pax.
Iuſta ſunt iubila,
Si pellit nubila
Tam pulchra fax.
In &c.

Phar. Sed inter populorum
Tot effuſa ſuſpiria
Hic me ſemper amorum
Eneruabunt deliria?

Aul. Non ſubditorum infimi dolores
Sublimem tangant Regem.

Phar. Super ægrotum gregem
Ipſi quoque ægri ſunt boni Paſtores

Aul. At ſarai formoſa hùc appropinquat.
Ad illius aſpectum
Omnis dolor, ò Rex, te derelinquat.

Sar. Diri Dæmonum furores
Quid pugnatis contra me?
In me curas, & dolores
Dum crudeles excitatis,
Nil turbatis meum cor.
Mihi Deus dum aſſiſtit,
Cor reſiſtit,
Et armatur firma ſpe.
Diri &c.

Phar. Ah dum Saraim aſpicio,
Vehementiùs vror.

Phar.Aul. In Pulchro vulto pulcher eſt & furor.

Sar. Sarai nimis infelix!
Quoquò pedes tu feras; inimicus
Semper ſequitur te Rex impudicus.

Phar. Sarai?

Sar. Pharao hìc eſt. Fugam arripio

Phar.

Phar. Ah Sarai ! tu fugis ?
Hanc amoris mercedem nunc recipio ?
Sar. Rex, me oculis tuis iurè nego.
Omnis erumnæ tuæ cauſa ſum ego.
Aul. Præ vocibus tam meſtis
Spiritus in me languent ſemiuiui.
Phar. Proh dolor ! quid audiui ?
Quæ dolorum tam repente
Vaſta moles grauat me ?
Mille pœnis iam circumdor :
Sed tu, Sarai, vbi es
Mei cordis ſola ſpes ?
Si tu fugis, iam confundor.
Sed luminibus ſerenis,
Si tu venis,
Me in pœnis tam amaris
Conſolaris
Deſtitutum omni ſpe.
Quæ dolorum &c.
Aul. Quis ridenti fortunæ fidem dabit,
Si quaſi tactum improuiſo fulmine
Pharaonem præcipitem videmus
A deliciarum culmine ?
Chorus Hæc eſt rerum natura.
Præterit huius mundi omnis figura
Lot. Abram, quouſquè tandem.
Taciturnum te geres ?
Ergo dedecus tuum mutus feres ?
Surgat à ſomno vili
In te ſopita mens ;
Iurè ſuperba Nili
Ne te deludat gens.
Surgat &c.
Abr. Ah ! Loth, hic quidèm viuo

Dile-

Dilectiſſimus Regi.
Mille me cingunt oues,
Mille ſub iugis meis mugiunt boues.
Dum vero Saraim alienam cerno,
Diuitiarum genus omne ſperno.
Lot. Nec eſt remedij ſpes?
Abr. Si tantùm loquor iam remedium ſpero.
Lot. Et adhùc mutus es?
Abr. Mutus ſemper non ero
Fræna miſeri timoris
Amor auferet à me,
Præ anguſtijs doloris
Seu peremptum me tu flebis,
Seu videbis
Lætum, Sarai, cum te.
Fræna &c.
Lot. Hùc Sarai appropinquat oportuna.
Abr. Mihi arridet fortuna.
Sar. Abram, adhuc ſilebo?
Vxoris ergo nomen
Semper tenens ignotum,
Et nos, & Pharaonis Regnum totum
Semper agi in deterius videbo?
Abram, adhùc ſilebo?
Abr. Heu! lingua reſpondebo nimis triſti,
Sarai, deſiſte iam, ſat ſiluiſti.
Sar. Dum felicem iam te ſperas.
Lot. Quandò lætum te tenebis
à 2. Si tu miſer ſemèl eras,
Quoquò is, vbique flebis.
Sar. Sed pœnis finem dabo
A ſilentio diſiſtens,
Quod tu, coniux dilecte, præcepiſti;
Abr. Sarai, deſiſte iam, ſat ſiluiſti.

Sar.

Sar. Si poſt nubila, & horrores
Mihi Cælum ridet mite,
Ite procùl, ò dolores,
Et vos iubila, venite.
Abr. In pœnis tam amaris
Sarai, tu ſemiuiuum conſolaris.
Sar. Sed Regem adeamus
Abr. Te fidus ſequor
Lot. Eamus
à 2. Eamus
Aul. Heu! quam Regis miſereor!
Mille patitur manes, & per aulam
Fræneticus vagatur.
Ah! ni Fatum mutatur,
Mala iam vidi, ſed peiora vereor.
Heu! quam Regis miſereor!
Qui gaudebas nuper felix
Nunc infelix.
Lachrimaris Nili Rex
Tui vitam quam ſperabas
Quam vocabas
Eſt infauſta Regni nex.
Qui &c.
Sed ſtipatus à turba huc appropinquat,
Phar. Abram, quidnam eſt hoc, quod tu feciſti?
Cur non tuam vxorem.
Saraim mihi dixiſti?
En tuus me nunc flagellauit Deus,
Et, mecum ſimulando, tu es reus.
Abr. Si timidum condemnas
Timoris vim non ſcis.
Doloris vrget pœna;
Sed metus inter fræna
Non eſt loquendi vis.
Si &c.

Phar.

Phar. Erroris tamen tui
Amarum mea gens fructum collegit,
Lot. Ad ſilendum, ò Rex, timor coegit.
Heu quot miſeros ſilere
Sæpè durus cogit pauor!
Hic linguam cohibet,
Hic queſtus prohibet,
Et nos Regnum æquè ferè
Furor opprimit, & fauor.
Heu &c.
Phar. Tua tecum ſit vxor.
Regi quoquè indecorum
Eſt alienum violare thorum.
Mihi quidem in genis formoſis
Amoris illuxit
Lætiſſima fax.
Sed nunc ſpinæ naſcuntur e roſis
Iam riſus effluxit
Et fugit iam pax.
Sed quanta pro me mala
Tulit populus meus!
Sar. Lætare, Pharao; tibi parcet Deus.
Menti ſi redit lux,
Surgat in corde ſpes.
Fælix iam Regni Dux:
Iam Deo charus es.
Phar. Abram, inuitus ego in te peccaui.
Tu te ipſum accuſa.
Abr. Timorem meum tu, ò Rex, excuſa.
Sæpè turres expugnas honoris
O timoris duriſſima vis!
Et in viris à ſpe deſtitutis
Acerba virtutis
Tyranna tu ſis.
Sæpè &c.

Phar.

Phar. Oh funeſtum timorem ;
Qui tantum mihi peperit dolorem !
Lot. Vt prima Aegypto facies eniteat ,
Erroris te pœniteat .
In labris exultet
Lætiſſima vox .
A luce doloris
Purgatur erroris
Nigerrima nox
Aul. Proh ! quot vidi portenta ?
Vera ne ſunt ? an me deludunt ſomnia ?
Sar. Somniator non es : vera ſunt omnia .
Poſt mille pœnas
Tu me ſerenas
O Cœli Rex .
Quando Paſtoris tu geris vicem ;
Tunc ſe fælicem
Agnoſcit grex .
Poſt &c.
Aul. Si pœnis meta
Si nobis læta
Arridet ſors .
Ad vos dum redit ſpes iam diſperſa ,
In vitam verſa
Eſt ipſa mors .
Sit &c.
Phar. Ite nunc vos quò melius vocat Fatum .
Et à me quiſque diſcat
Alienum ne thorum concupiſcat .
Chorus. Quiſque diſcat
Alienum ne thorum concupiſcat .

F I N I S.